L’única pega, un calvari

L’excel·lent rendiment del Girona, de rècord tant en la lliga com en la copa, contrasta amb els problemes físics de l’equip, que no para de perdre futbolistes

La lesió de Patrick Roberts és la desena per un problema muscular

L’accés als vuitens de final de la copa, després de 70 anys sense assolir-ho, s’afegeix a l’excel·lent rendiment del Girona en la lliga, amb una sèrie rècord a primera de sis jornades sense perdre i 21 punts en la classificació, que li deixen un coixí de seguretat de deu punts respecte a la zona de descens. La trajectòria de l’equip és impecable i dibuixaria una situació idíl·lica a Montilivi si no fos per una taca que s’està convertint en un malson. En cada partit, algun futbolista s’afegeix a la llista de lesionats, que no s’acaba. L’últim, Patrick Roberts, que es va lesionar a la cuixa –en una acció molt similar a la que havia viscut Portu contra el Rayo– després d’haver revolucionat el partit de tornada contra l’Alavés que va donar el bitllet per als vuitens de final.

Patrick Roberts es va fer un trencament muscular que probablement li impedirà participar en els partits que queden per tancar el 2018. L’anglès s’ha d’aturar de cop just quan més bon nivell havia assolit, en aprofitar la baixa per lesió de Portu per consolidar-se com un recurs molt vàlid per a l’atac. “És la part una mica més complicada que vivim. S’estan produint algunes lesions que tallen la bona dinàmica dels jugadors”, reconeixia Eusebio després d’eliminar l’Alavés. En el partit anterior, contra l’Atlético, va ser Yassine Bounou qui va haver de dir prou. El marroquí estava rendint a un to espectacular, però també ha hagut de frenar, dilluns es perdrà el partit contra l’Athletic i qui sap si tornarà a jugar abans del parèntesi de Nadal.

De moment, Eusebio ha sabut anar gestionant l’allau de baixes i ha destacat sempre l’esperit col·lectiu i l’oportunitat que ha significat cada lesió per a altres companys. El repte s’accentuarà al gener, en què entre setmana hi ha les eliminatòries de copa. De moment, el Girona té assegurat participar en els vuitens, amb l’anada després del partit al camp del Llevant i la tornada després del Girona-Alavés de la lliga. Els quarts de final també es jugaran al gener, entre el 23 i el 30.

El tretzè lesionatDels 21 futbolistes del primer equip, n’hi ha tretze que han estat víctimes de lesions. Un dels primers va ser Jonas Ramalho, inactiu ja durant l’estiu per culpa d’una lesió al turmell. La del central de Barakaldo és l’única lesió, juntament amb les de llarga durada de Mojica i Aday, que no és muscular. Els problemes, especialment a la cuixa, s’han multiplicat des de l’inici de lliga, i especialment a partir de l’octubre, amb una desena de lesions musculars. Tants problemes, concentrats sobretot a les cuixes, fan pensar que, més enllà de l’infortuni o la casualitat, alguna cosa falla. El tècnic va reconèixer després d’acumular les primeres baixes que fer uns entrenaments diferents dels de la temporada passada necessitava un temps d’adaptació i podria ser un factor que hi influís, juntament amb altres de col·laterals, entre els quals fins i tot hi ha les condicions meteorològiques. De portes endins, la preocupació per la plaga de lesions hi és. L’equip les ha sabut gestionar i sobreposar-s’hi fent invents, com el de situar Àlex Granell al carril esquerre, la demarcació més castigada per les baixes. I els maldecaps s’acabaran convertint en depressió si no hi ha remei.

Publicat a:
-L'Esportiu. Girona 07-12-2018, Pàgina 2

Font del document: http://www.lesportiudecatalunya.cat/futbolcat/article/1516636-l-unica-pega-un-calvari.html